

[OŚLNY ai

oślny, ośny.

N pl subst oś(1)n(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „osła” ‘oselka’:

Wyrażenie: »oś(1)ny noż«: Cultros osne noze 4 per gr. 4 RachDworu 77, 78; Tych też rzeczy potrzebá iako ołow/ [...] dłotá/ oślne noże/ kłamy TarnConsil a4v; Falx arboraria Schrittmelßer Strug/ Ośny noż ArtNom G3.

Cf OŚLANY

FP